

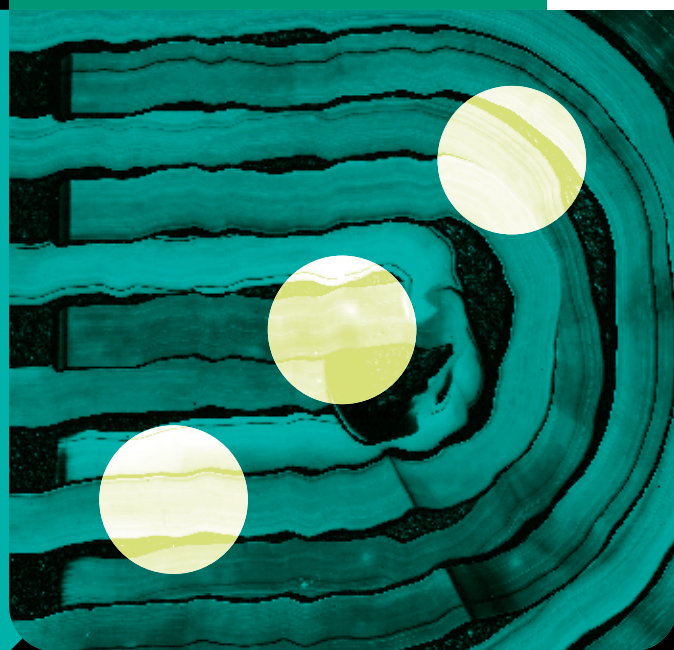
FEVER RAY

Romantiek van de 21ste eeuw

FESTIVALGIDS 2023

Van kleinschalige pareltjes
tot grote festivalvelden

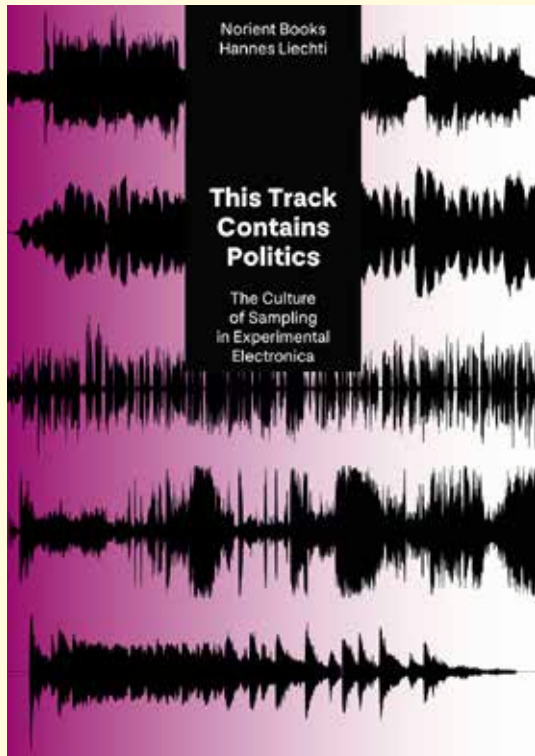
BELUISTER
MIND THE GAP
#161

RICHARD DAWSON • ELISABETH KLINCK • SANDY CHAMOUN • AMANDINE
DAVID • TANAT TEERADAKORN • LISA ULLÉN • LABELREPORT: KNEKELHUIS
JULIA REIDY • CHARLOTTE VANDER BORGHT • STRIDER • CARMEN JACI

in onder andere elektronische liveshows (uiteraard staat elke noot op DAT), de ongelofelijke buigzaamheid van de muziekers, en het reilen en zeilen op grote festivals als Glastonbury. Er zijn ook zijstapjes naar de bredere cultuurgeschiedenis. Gaande van Bob Dylan, de (politiek incorrecte) T-shirts van de roadies van The Rolling Stones, de voetzoekers van Keith Moon, tot het artwork van Factory Records en de occulte aspiraties van beroemde muzikanten. Ook de turbulente studentenjaren van het hoofdpersonage komen aan bod. De vlotte schrijfstijl en alomtegenwoordige sarcastische humor, maakt ‘Losing It’ een prettig boek om te lezen, ondanks de neergang en het onvermijdelijke ongelukkige einde van de protagonist. (pv)

Adam Paul Kingdon Morris,
Losing It (or How I Fell Off My Bike)
(Nijmegen: Korm Plastics, 2022)

SAMPLING

Eerder dit jaar sprak Hannes Liechti over sampling tijdens de meest recente editie van het Haagse Rewire-festival. Sampling loopt als een rode draad door het professionele leven van de Zwitser. Hij studeerde aan de Universiteit van Bern en de Ludwig-Maximilians Universiteit München. In 2019 promoveerde hij aan de kunstacademie van Bern op creatieve strategieën van sampling in elektronische popmuziek. Specifieker: de motivaties en intenties achter het gebruik van

samples met een sterke politieke of culturele connotatie. De promotie maakt deel uit van een groter project waarin sampling wereldwijd wordt onderzocht. Initiatiefnemer van dat project is Norient, een organisatie die een keur aan activiteiten ontplooit op het gebied van popcultuur. ‘This Track Contains Politics’ is de boekversie van Liechti’s promotieonderzoek. Verwacht dus geen eenvoudig te lezen boek, maar een doorwrocht academisch onderzoek met de nodige opsommingen, herhalingen en referenties. Gelukkig is Liechti, die ook als journalist werkt, een bekwaam schrijver. Hij weet de droge onderzoeksresultaten leesbaar op te schrijven en probeert de rigide structuur van een academisch onderzoek zo veel mogelijk te omzeilen. De insteek van Liechti is bijzonder. Studies naar sampling zijn doorgaans gericht op thema’s als copyrights, auteurschap, originaliteit, culturele herkomst en creativiteit. Er wordt met name veel nadruk gelegd op het bewust gebruik van samples. Liechti breekt hiermee door op zoek te gaan naar allerlei intenties en motieven om samples te gebruiken. Tevens analyseert hij individuele nummers en onderzoekt hij de strategieën erachter en de keuzes die worden gemaakt bij het samplen. Ook dat is geen gemeengoed in academische kringen. Tot slot richt Liechti zich op samples die niet afkomstig zijn van reeds uitgebracht materiaal, maar van onder andere gevonden geluiden, omgevingsgeluid en geluiden die zijn gebruikt in de media (zoals in bijvoorbeeld tv-shows, radioprogramma’s).

Uiteindelijk gaat het hem om de intenties achter het gebruik van bepaalde politiek-getinte samples. Die komen met name in het tweede deel van dit boek aan bod. In het eerste deel schetst hij het theoretisch kader en definieert de gebruikte begrippen. Nogal zware kost. De resultaten van de vele interviews lezen dan weer lekker weg en bieden een schat aan informatie. Met name de analyses van vijf relatief onbekende nummers van elektronica-artisten (COOL FOR YOU, Lara Sarkissian, Moro, Eomac en M.E.S.H.) zijn zeer de moeite waard. Liechti verantwoordt zijn keuzes en legt per nummer het creatieve proces bloot. Dat levert een schat aan informatie op. Niet alleen over de motieven voor het gebruik van de samples en de manier waarop dat gebeurt, maar ook over de bredere context waarin het productieproces plaatsvindt. Algemene conclusies trekken over het gebruik van samples is lastig met slechts vijf voorbeelden, maar de antropologische aanpak in deze studie is verfrissend. Voer voor onderzoekers met een voorliefde voor popmuziek. ‘This Track Contains Politics’ is digitaal gratis verkrijgbaar. (tp)

Hannes Liechti,
This Track Contains Politics: Analyzing the Culture of Sampling in Experimental Electronica
(Bern: Norient, 2022)

ONBEGRIP

Davi Kopenawa Yanomami is sjamaan en vertegenwoordigt namens de Hutukara-organisatie de in het grensgebied van Brazilië en Venezuela in het Amazonewoud wonende Yanomami- en Yakuana-volken. Hij maakt de grote oversteek naar Europa om zijn woede en bezorgdheid te uiten over de gevolgen van nabije stedelingen die feitelijk – zoals de onlangs herkozen president Lula het nu noemt – een genocide plegen op zijn volken. De documentaire ‘Holding Up The Sky’ volgt hem tijdens zijn reis, en laat gaandeweg de ongemakkelijke ontmoetingen zien van een man die maar niet begrepen wordt in het Westen. De kolonisten, die we onlangs ook zagen in de documentaire ‘The Territory’ (2022) over de Uru-eu-wau-wau, gaan rücksichtslos met graafmachines en explosieven te werk, verspreiden ziektes als corona, terroriseren de inheemse bevolking en leggen rivierbeddingen droog ten behoeve van goudwinning. Goud dat in de steden ingewisseld kan worden tegen geld of (als een herhaling van de koloniale geschiedenis) tot statusobjecten kan worden versmolten voor rijke westerlingen. Kopenawa Yanomami wil er in Parijs niet mee op de foto. Het is ongemakkelijk om naar te kijken. Veelzeggend zijn ook een aantal scènes waarin de sjamaan van het ene naar het andere halve interview wordt gesleept. Ook in de montage van ‘Holding Up The Sky’ worden zijn mythische verhalen, over hoe de hemel op de aarde valt, versneden met

andere beelden. Het is de vraag of dit bijdraagt aan het begrijpen van zijn verhalen en we niet beter puur bij de sjamaan als verhalenverteller hadden kunnen blijven. Hij zegt: ‘Jullie witten, jullie filmen ons. Maar begrijpen jullie ons ook? Niet veel witten spreken onze taal. Wat weten ze over het ontstaan van het woud? De witten zouden die zaken moeten leren en iets leren van ons, Yanomami. De meesten begrijpen ons niet. Ze komen hier het woud bezoeken maar horen onze woorden niet. De witten zoeken andere dingen. Ze hebben alleen oog voor materiële zaken. Dingen die niets betekenen voor ons.’ Kortom, het is tijd voor een onversneden, onverdunde weergave van het natuurlijk en cultureel erfgoed dat volken als de Yanomami met zich meedragen. Dit kan inzichten opleveren waarmee kritisch in de spiegel gekeken kan worden. Bijvoorbeeld over de domesticatie van flora en fauna: westelijke stedelingen creëren met machines en mineralen isolerende en vervuilende gevangenissen voor planten en dieren die hen doen uitsterven. En wij gaan met hen ten onder, waarschuwt Kopenawa Yanomami: niet langer opgevoed met moedermelk, onze dorst niet langer gelest door bronwater, onze longen niet langer gevuld met door woudreuzen gegenereerde lucht. (bm)

Pieter van Eecke,
Holding Up The Sky
(Dalton Distribution)

‘This Track Contains Politics’
is gratis te lezen via
onderstaande QR-code:

